

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Erectione, Qualitatibvs Ad Ea
Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

470. Quando, & qualiter solvendæ decimæ prædiales.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](#)

Rebuff. cit. q. 8. n. 23. Monet. c. 4. n. 33. apud Barb. n. 22. Idem & de auri fodinis.

8. Octavò ex locatione domūs, piscinæ, furni, prati, &c. Castrop. cum communi; si tamen pratum non elocetur, neque herba inde colligatur, sed animalia tua ibi pascant, non deberi ex herba decimam, cùm non videatur esse debita, antequam sit collecta, vel ratione locationis pretium datum, Azor. l. cit. apud Castrop. n. 1. Sed neque hac ratione debetur decima duplex ex eadem re, si solvenda decima & elocanti ex pretio elocationis, & locatario ex fructibus inde collectis, nam locans solvit decimam prädiale, nimurum ex accepto pretio locationis piscinæ, v. g. conductor solvit decimam personalem ex lucro; quod habet, deducto pretio, quod dare debet pro locatione, & deductis omnibus expensis, quas facit in colligendis piscibus, adeoque decima non solvit ex eadem re; quia pretium locationis dederunt. Castrop. ex Suar. cit. p. 7. n. 2. Porrò in quaestione, an ex rebus emptis seu acquisitis, v. g. agris pro pecunia, vel fructibus indecimatis debeatur non solum decima ex lucro, sed etiam decima ex dicta pecunia, pro qua empti agri, utpote indecimata. Abb. in c. pastorali, n. 6. cum aliquibus responderet affirmativè, ex eo, quod cit. c. pastorali, dicatur ex rebus acquisitis pecuniam decimatam non deberi, nisi decimam de lucro &c. adeoque à contrario sequi videatur ex emptis pecuniis non decimatam deberi & aliam deciman, Responderet Castrop. cit. p. 7. n. 3. citans Suar. dicto l. c. 38. à. num. 12. nimurum, neque in foro interno, neque externo deberi tunc decimam ex pecunia dicta indecimata, sed solum de lucro pacto per emptionem, èd quod sicut, qui emit agrum usurariā pecuniā, non debet fructus solventi usuras, cùm bona empta alterius pecuniā (nempe illius, cui pecunia illa debebat restituī) non sunt illius, cuius est pecunia, ita etiam ager emptus pecuniā indecimatam non sit Ecclesia, nempe pro rata istius decimi correspondente decimam pecuniā illius indecimatam, pro qua emptus.

Quæstio 469. Quando, & qualiter solvenda decime personales?

1. Respondeo ad primum: has decimas (ubi Radhuc sunt in usu, sicut eas esse in usu in multis Hispaniæ partibus, testantur Nav. & Guttier apud Barb. cit. §. n. 27.) deberi non nisi in fine anni, & in aliquibus locis non nisi in fine vite; unde si quis lucrum ex negotiatione, militia, ludo, &c. acquisitum perdat intra annum, non tenetur solvere decimam, nec ratione rei, quam non habet, nec ratione iuxta acceptio[n]is, quia pars ista decima non erat debita, priusquam annus, vel vita terminaretur. Castrop. cit. p. 6. n. 6. citans Sa. v. decima. n. 1. Azor. cit. c. 35. Abb. in c. p[ro]venient. de decim. c. 3. Suar. cit. c. 37. n. 3. ubi ait, computacionem anni faciendam secundum communem cursum, vel assignandam communii conventionem.

2. Resp[on]s[us] ad secundum: non nisi prius deductis expensis decimam solvenda ex lucro negotiationis & similiu[m], juxta c. pastorali, per quod tanquam jus posterius derogatum est. cap. non est. &c. in quo alias recipiebat Pontifex, integrè solvere decimas, antequam ex bonis ibi notaris (inter qua numerantur ibidem non solum fructus prädiales, sed & personales) deducerentur ullæ expensæ. Ita Cl. Innoc. Abb. &c. in c. pastorali. Suar. de relig. l. 1. n. 33. n. 2. & Fagund. l. cit. c. 2. n. 8. apud Castrop.

R. Leuren. Fori Benef. Tom. I.

p. 6. n. 7. ubi etiam, cur potius id fiat in negotiatione & similibus, quā in fructibus prädialibus, hanc inter alias dat rationem, quod non reputetur lucru, nisi quod remanet deductis expensis; in fructibus autē prädialibus omne, quod nascitur ex terra, & animalibus, dicatur fructus, pro cuius maiore declaratione vide Barb. cit. §. 1. n. 36. & 37. ubi ex S. Th. 2. 2. q. 87. a. 2. quod fructus sumatur dupliciter, nempe primò naturaliter, hoc est, secundūm naturam & veritatem rei, prout à parte rei provenit ex re frugifera Dei auctoris beneficio absq[ue]; ulla expensarū deductione, & sic accipitur fructus in decimis prädialibus, utpote quas Deus in lege veteri instituit absq[ue]; reflexione ad jus civile, ejusq[ue]; interpretationem, quam institutionem dein imitata Ecclesia in persolvendis decimis prädialibus hos fructus voluit, prout naturaliter in fundo percipiuntur & proveniunt, solvi: Dein civiliter, nimurum secundūm censuram & interpretationem juris civilis, secundūm quam acceptus fructus non intelligitur aliter, quām deductis expensis factis gratiā corundem fructuum; èd quod iis deductis lex civilis interpretetur in reliquo consistere utilitatem. l. fructus. & l. 1. c. de fructibus & lirium expen. & l. fundas qui. ff. familia heriscunde. Unde, cùm decimam fructuum personalium institute ab Ecclesia, absq[ue]; eo, quod solvenda fuerat in lege veteri jure mēre humano, verbum fructus meritò non accipitur in iis naturaliter, sed civiliter, sive secundūm juris civilis interpretationem, hoc est, deductis expensis, citatque Barb. pro hoc præter jam citatos à Castr. Filiuc. tr. 27. p. 2. c. 10. q. 8. Trull. l. 3. c. 3. dub. 3. m. 3. Less. cit. r. 39. du. 3. n. 16. Tiraq. &c. Porrò nomine expensarū computanda veniunt omnia illa, qua ad vendendum, negotiandum, vel lucrandum expenduntur, alias non expendenda. Suar. l. c. n. 8. Fagund. l. c. n. 20. Castr. l. c. n. 8. quin & probabiliter sustentatio propria personæ, & servorum, qua abscq[ue] illa negotiatione non fieret, cùm absolute sint expensa facta in negotiatione & lucro acquirendo, & sine sustentatione propria & familia non potest fieri lucrum. Caltro ibid. dicens videtur id ipsum approbari à Rebuff. de decimis. q. 11. n. 4. & hoc ipsum, quod Suar. l. cit. in contrariū objicit, nimurum hac ratione paucos, & non nisi mercatores copiosos teneri ad has decimas, cùm iu[ven]tū & vestitu ferè omne lucrum necesse sit ablūm, ait non esse magni momenti, cùm potius rationi sit consonum, noui nisi deductā convenienti sustentatione sūi ex lucro, quod reliquum est, deberi decimas, dum illud reliquū propriè reputetur & dicatur lucru: sed neq[ue] solum prius deducti possit expensas utiliter factas, sed & voluntarias seu voluptuarias, modò facta non sint in fraudem, tenet Monet. de decimis. c. n. 33. apud Barb. cit. §. 1. n. 37.

Quæstio 470. Quando, & qualiter solvenda decima prädiale?

1. Respondeo ad primum: decimam h[ab]e debent solvi statim, ac fructus collecti, c. cum homines. b. t. Azor. p. 1. l. 7. c. 24. q. 16. Suar. l. cit. c. 37. n. 1. & 5. & alii apud Pirhing ad tit. de decim. n. 93. Barb. cit. §. 2. n. 21. citans quamplurim. cum communi, juxta illud Exod. 22. Decimas tuas ne tarderis reddere. Idque, sive ager pluries in anno ferat fructus, sive semel. Baff. to. 1. v. decima. n. 13. Imò teneri parochianos monere parochum de recipiendis decimis, docent Fagund. ad prec. 5. l. 1. c. 4. n. 11. Guttier. can. qq. 1. 2. c. 4. n. 43. Suar. &c. apud Barb. cit. n. 21. Unde sufficit, esse perceptos, quamvis non sint perfectè collecti,

collecti, ita ut terra definat illos continere, v.g. si segetes demissa, uva secca, olea excisa, et si necdum factum inde vinum, servata tamen in omibus loci consuetudine. Castrop. p.8. n.4. cum communī. In fructibus animalium solvenda decima non prius, quārū fructū sine matre vivere valeat, quia usque rē nullius censetur utilitatis. Castrop. ibid. Barb. citans Rebuff. q.6. n.3. Suar. d. c.37. n.6. Fagund. l. cit. c. 5. q.2. Monet. c.6. n.14. Riccium in pr. aurea resol. 252. &c. lana, cū oves tondentur, lac, butyrum, caseus, quia tractū temporis colligi debent, in fine illius de iis solvenda decima. Castrop. ibid. Pirh. n.8.

2. Atque ita hinc sequitur, jure communi probabilius deberi has decimas solvi, antequam pe-tantur, cūm debeat solvi statim, & debita sint eo ipso, quod fructus sint collecti. Castrop. l.cit. Abb. & Anchar. in c. pervenit. Covar. var. resol. l. i. c. 17. num.8. Bonac. dult. de praec. Eccles. q. unica. p.4. n.2. Azor. d. c.35. q.17. contra Card. in c. pervenit. Archid. Paris. &c. requirentes monitionem: quod tamen ab iis requiri, ne excommunicatio incurritur, non autem ut culpa vitetur, ait Castrop. juxta communem aliorum interpretationem: adeoque jam peccetur mortaliter, si sine justa causa solutio decimarum notabiliter differatur, prasertim ubi a parocho petita sint, cūm ipse dies seu tempus solutionis pro creditore interpellet, pricipue cūm fructus ipsi realiter obligati sint ad decimas ex iuris dispositione. Barb. n.21. Pirh. n.93. citans Abb. in c. pervenit. b. t. n. 3. Suar. d. c. 37. n. 2. unde etiam si ob culpabilem moram solvendi, decima ablatā fuerint, seu perierint, aut damnum passa sint, tenetur talis morosus decimarum debitor ad præstandam ei, cui debebantur, satisfactionem, nisi fuissent pari modo peritura apud creditorem, v.g. parochum juxta l. cum res. ff. de legatis. Secūs si do minus vel colonus paratus erat solvere decimas parocho, vel eum monuerit, ut eas recipere, isque sine justa causa eas recipere recusavit, vel neglexit; tum enim periculum & interitus rei ad ipsum parochum spectat, ipsiusque damno res perit; juxta l. qui decem. ff. de solut. & Gloss. in c. cum homines. v. fructibus collectis. Pirh. n.93. citans Suar. cit. c.37. n.20.

3. Respondeo ad secundum: decima prædiales solvenda ex omnibus supra dictis integris, non ductis ante pensione, tributo, expensis, v.g. seminis estimatione, pretio pro colendo agro, colligendis fructibus, reparacione domūs &c. etiam si postmodum vir proferatur vel colligatur tahtum, quantum seminatum fuit, quia omnia, quā ex semine prodeunt, sunt fructus terræ, & de manu Dei proveniunt. c. cūm non sit. c. tuanobis. c. non est. c. cūm homines. c. pastoralis. b. t. qui textus omnes accipiunt fructus naturaliter secundūm quod dictūm q. pre-ced. Suar. l. cit. c. 35. n. 4. Lessl. l. cit. c. 39. num. 16. Fagund. l. cit. c.4. n.6. Bonac. l. cit. q.5. p.3. &c. apud Castrop. n. 1. unde jam colonus, qui colit agrum pro aliqua parte fructuum data, seu reliqua sibi in premium laboris, et si de tali parte fructuum tanquam lucro personali debeat decimam, quamvis hoc videatur non esse amplius in usu, Dominus tamen ipse tenetur de integris fructibus, & non de-tracta illa parte reliqua colono, solvere decimam prædiālem, quā soluta, neque colonus neque mercenarius ex re sibi contingente non tenetur solvere amplius decimam, ne alias de eadem re bis solvere-tur decima. Castrop. ibidem. n. 2. peccabit itaque graviter peccato iniustitia & sacrilegi, & subjacebit poenis impositis fraudatoribus decimarum, qui

decimam debitam solveret ex fructibus notabili-ter deterioribus; quamvis etiam meliora eligere non reneatur, sed possit bona fide mediocria tri-buere. Lessl. l. cit. Fagund. n.6. Sylv. v. decima. n.15. apud Castrop. n.2.

Quæst. 471. Vbi solvenda decimae personales?

R Espondeo: jure communi ibi sunt solvenda, R ubi quis habet domicilium, & Sacra menta su- scipere debet. c. ad Apostolicę. de decim. Idque tam-etsi alia adiut Ecclesia baptisinalis, ad quam tan- quam matricem & primariam baptizandi defer- di fint. Ideo autem in SS. Canonibus quandoque dicitur, decimas Ecclesia baptisinali solvendas es- se, ut c. de decimis. c. statutinus 16. q.1. quia cum fide- les plerumque in eadem Ecclesia & baptismum, & reliqua Sacra menta, atque divina percipient, Ec- clesia, quibus debentur decimæ, modò parochia- les, modò baptismales vocantur. Laym. l. c. n. 3. in fine. Pirh. n.90. & seq. contra Abb. in c. cum con- ingat. b. t. n. 6. in quanrum putat aliquam partem dé- cimarum personalium dandam Ecclesia baptis- mali ob collatum in ea baptismi, & in recognitiō- nem subjectionis erga Ecclesiam matricem. Dum quis habens duo domicilia, de hyeme habitat in una parochia, de æstate in altera, decima est divi- denda. Castrop. cit. p. 6. n. 9. Si quis præter domi- ciliū principale habet plura accessoria, solvenda ha decimæ illi parochia, in qua habet domicilium principale. Barb. cit. §.2. n.29. Quod si artifex ha- beret domicilium in confinio duarum parochiarum, decimæ debentur parochia illa, in qua est pars domi- ciliū, in qua semper laborat. ibid. ex Fagund. ad praec. 5. l. 1. c. 3. n.6. ubi n.7. subdit; si dubitet, de qua parochia sit domicilium, inspicienda esse ja- huam, seu partem illius principalem, Ita ut hoc semper sit attendendum, nimirum domiciliū prin- cipale, & si parochianus toto ferè anno extra pa- rochiam laboreret. Castrop. ibid. cūm ibi, ubi habet domicilium, per se & de jure percipere debeat sa- cramenta, & audire divina, licet per accidentis ra- tione absentia & peregrinationis ea alibi percipi- pat. Pirh. n.24. Barb. cit §.2. n.28. citans Fagund. Si nullibi habet domicilium, ibi solvenda ha decimæ, ubi majore parte habitat, & quasi domicilium habet. Castrop. ibid. pro his omnibus citans Azor. ubi ante. q. 15. Suar. d. l. 1. c. 21. n. 1. &c.

Quæst. 472. Vbi solvenda decimæ prædiales?

1. R Espondeo: jure communi isti Ecclesia pa- rochialis, in qua, seu in cuius jurisdictione sit- rum est prædiū, seu res frugifera, etiam si posse- for prædiū habiteret, quin & sacramenta recipiat ali- bi. c. cūm contingat. c. ad Apostolicę. c. cūm sint homines. b. t. & exprestē c. ult. de refit. spol. in 6. Idque ut jura Ecclesiastica, & decimæ firma permaneant, & ex mutatione personarum non varientur. Castrop. p.8. n.6. Sunt enim decimæ prædiales onera res ha- inharentia ipsi prædiis, adeoq; attendendum non est, num possit etiam colonus prædiū, seu fundi sit subditus Ecclesia, seu parochianus; sed num res se- prædiū sit situm intra parochiam. Pirh. n. 85.

2. Decimæ fructuum perceptorum ex novali- bus, quale v.g. dicitur ager, qui nunquam semina- tus fuit, nec fructus produxit, & nunc producit fructus, juxta c. quid per novale, de verb. signif.) si in nullius Ecclesia parochialis territorio situm est novale, spectant ad Episcopum. c. quoniam de decim. si intra terminos aliquius Ecclesia parochialis sitū, ad illam spectant. Et quod si istius Ecclesia deci-